

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s.**, so sídlom v Košiciach, Komenského 50, IČO: 36570460, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, proti žalovaným : **1/ Družstvo podielnikov Lomné**, so sídlom Lomné 82, IČO: 31701094, zastúpenej advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10, **2/ EKO PD Nižná Olšava, s.r.o.**, so sídlom Nižná Olšava 106, IČO: 36501280, **3/ Podielnícke družstvo Bukovce**, so sídlom Bukovce 130, IČO: 31720307, **4/ Poľnohospodárske družstvo Tokajík**, so sídlom Nižná Olšava 106, IČO: 00204692, **5/ Družstvo ROVNOSŤ Mestisko**, so sídlom Mestisko, IČO: 31687229, **6/ AGRO EKO SLUŽBY, s.r.o.**, so sídlom Bukovce 130, IČO: 36447129, **7/ Poľnohospodárske družstvo Šarišské Čierne**, so sídlom Šarišské Čierne, IČO: 00696889, **8/ EKOPRODUKT Brusnica s.r.o.**, so sídlom Brusnica 95, IČO: 36479896, **9/ AGRO RASLAVICE, s.r.o.**, so sídlom Raslavice, Čergovská 583, IČO: 36470171, **10/ Družstvo podielnikov Ladomirová "v likvidácii"**, so sídlom Ladomirová, IČO: 31714102, **11/ Anna Žáková**, so sídlom Ladomirová 118, IČO: 42028469, **12/ Roľnícke družstvo "Jakubovany"**, so sídlom Jakubovany 189, IČO: 36470201, **13/ Poľnoprodukt, spoločnosť s ručením obmedzeným**, so sídlom Svidník, Víta Nejedlého 677/1, IČO: 31702015, **14/ OOS, spol. s r.o.**, so sídlom Malá Ida, Tulipánová 17, IČO: 36174262, **15/ BLUECUBE, s.r.o.**, so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 44079583, o určenie neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávky a iné, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 3 C 91/2009, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2011 sp.zn. 13 Co 35/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného 1/ **o d m i e t a.**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník uznesením z 21. apríla 2011 č.k. 3 C 91/2009-529 zastavil konanie o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal proti žalovaným 1/ až 15/ určenia neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávky, a to, aby určil neplatnosť zmlúv o postúpení pohľadávok a neplatnosť oznámení o ich postúpení uzavretých medzi žalovanými 1/ až 6/ ako postupcami a žalovanou 14/ ako postupníkom, ďalej neplatnosti zmlúv o postúpení tých istých pohľadávok medzi žalovanou 14/ ako postupcom a žalovanou 15/ ako postupníkom a ďalej vyslovenia neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok medzi žalovaným 7/ až 13/ ako postupcami a žalovanou 15/ ako postupníkom. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pred Okresným súdom Košice I prebiehajú skôr začaté konania (okresný súd ich spojil do jedného konania vedeného pod sp.zn. 26 Cb 200/2007), v ktorých sa žalovaní (v postavení žalobcov) domáhajú proti žalobcovi (v postavení žalovaného) ako nájomcovia pozemkov dotknutí príslušnými rozhodnutiami vydanými Okresným úradom Stropkov, odbor životného prostredia o určení pásiem hygienickej ochrany pre vodné zdroje (zák.č. 184/2002 Z.z. o vodách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (vodný zákon)), náhrady majetkovej ujmy za obmedzenie hospodárenia na pozemkoch v ochranných pásmach vodárenských zdrojov v zmysle § 28 ods. 6 zák.č. 184/2002. Dospel k záveru, že žaloba o neplatnosť zmlúv o postúpení pohľadávok podaná na Okresnom súde Svidník a žaloby na splnenie povinnosti podané na Okresnom súde Košice I, sú vo vzťahu žaloby o určenie (§ 80 písm. c/ O.s.p.) a žaloby na plnenie (§ 80 písm. b/ O.s.p.). Pre vzájomný vzťah určovacej žaloby a žaloby na plnenie zásadne platí, že žaloba o určenie nemá opodstatnenie tam, kde možno žalovať na splnenie povinnosti a ani tam, kde určovacia žaloba (žaloba o určenie neplatnosti zmluvy) „rieši len predbežnú otázku pre iné súdne konanie“. V danom prípade otázku platnosti zmlúv o postúpení pohľadávok (platnosti oznámení o postúpení pohľadávok) si musí vyriešiť súd priamo v konaní o žalobe na plnenie, čiže Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp.zn. 26 Cb 200/2007. Keďže tieto žaloby boli podané na súd skôr, než žaloba o určenie neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok a „majú základ z predmetných zmlúv o postúpení pohľadávok“, dospel k záveru, že v tomto konaní prejednaní žalobného návrhu bráni prekážka skôr začatého konania (§ 83 O.s.p.), na ktorú musí súd prihliadnuť ex offio v každom štádiu konania. Keďže ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť,

konanie v tejto veci podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavil. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Krajský súd v Prešove uznesením z 23. septembra 2011 sp.zn. 13 Co 35/2011 na odvolanie žalobcu rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prekážka začatého súdneho konania vzniká, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. V posudzovanej veci je predmetom konania určenie neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávky, resp. určenie neplatnosti oznámení o postúpení pohľadávok a v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 26 Cb 200/2007 je predmetom konania žaloba o náhradu majetkovej ujmy z titulu obmedzenia hospodárenia na pozemkoch (ich častiach) spadajúcich do ochranných pásiem vodných zdrojov. Dospel preto k záveru, že v tomto konaní ide o iný predmet konania, než vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 26 Cb 200/2007. Chýba preto jeden zo znakov vzniku prekážky litispendencie. Navyše, v oboch konaniach nevystupujú rovnakí účastníci, lebo v konaní na Okresnom súde Košice I ide o iný počet žalobcov, než počet žalovaných v tomto konaní a ani procesné postavenie účastníkov v konaniach na oboch súdoch nie je rovnaké (v konaní na Okresnom súde Košice I je žalovaným Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom v Košiciach, a v konaní na Okresnom súde Svidník je tento v postavení žalobcu). Okresný súd preto nesprávne rozhodol, ak konanie v tejto veci zastavil z dôvodu prekážky tzv. litispendencie pre skôr začaté konania, v súčasnosti vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 26 Cb 200/2007.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie žalovaný 1/. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odôvodnil ho v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v nadväznosti na ustanovenie § 237 písm. d/ O.s.p. Uviedol, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, že v tejto veci v porovnaní s vecou vedenou na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 26 Cb 200/2007, nejde o totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Podľa právnej teórie, ale aj ustálenej judikatúry konanie sa týka tých istých osôb aj vtedy, keď majú tie isté osoby v rôznych súdnych konaniach rozdielne procesné postavenie (v jednom konaní vystupujú ako žalobcovia a v druhom ako žalovaní) a aj vtedy, keď v konaní vystupujú právni nástupcovia osôb, ktoré boli účastníkmi konania. Nesprávna je preto argumentácia odvolacieho súdu týkajúca sa totožnosti osôb,

podľa ktorej v konaní na Okresnom súde Košice I ide o iný počet žalobcov, než počet žalovaných v tomto konaní a že ani procesné postavenie účastníkov v konaniach na oboch súdoch nie je rovnaké. Pokiaľ ide o totožnosť predmetu konania uviedol, že o rovnaký nárok ide vtedy, ak je vyvodzovaný v oboch konaniach z rovnakých skutkových tvrdení a okolností. Poukázal na to, že žaloba na plnenie vytvára pre neskôr podanú určovaciu žalobu prekážku litispendencie, ak ide o rovnaké subjektívne právo. V danom prípade predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 26 Cb 200/2007 je zaplatenie pohľadávok postúpených na žalovaného 15/ na základe zmlúv o postúpení pohľadávok, ktorých platnosť žalobca napáda v tomto konaní. V súdnom konaní o určenie neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok ide teda v porovnaní s predmetom konania vedenom na Okresnom súde Košice I o rovnaký nárok, vyvodzovaný z rovnakých skutkových okolností. V danom prípade je preto daná negatívna procesná podmienka – prekážka litispendencie, ktorá bráni prejednaniu a rozhodnutiu o veci v tomto konaní. Napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne, nezákonné a arbitrárne aj z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Uviedol, že v danom prípade nejde o rovnakých účastníkov, resp. ich právnych nástupcov, lebo v tomto konaní žalovaný 14/OOS, spol. s r.o., so sídlom Malá Ida, nikdy nebol účastníkom konania vedeného pred Okresným súdom Košice I. Nejde ani o totožnosť predmetu konania, lebo žalobný petit je v oboch konaniach úplne odlišný a v každom konaní žalobca uplatňuje iný procesný nárok a domáha sa poskytnutia odlišného druhu súdnej ochrany. Navyše, ak je predmetom určovacej žaloby určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorá otázka je posudzovaná v konaní o žalobe na plnenie „iba“ ako prejudiciálna otázka, potom sa povyšuje úsudok súdu o otázke platnosti právneho úkonu v konaní na plnenie nad jej meritórne prejednanie, čo je v rozpore s účelom občianskeho súdneho konania. Považoval preto rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je napadnuté uznesenie, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), resp. ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci dovolateľ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd týmto zrušujúcim uznesením nezmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa (neupravil v porovnaní s ním inak práva a povinnosti účastníkov konania). Takéto (zrušujúce) uznesenie odvolacieho súdu nie je zmeňujúcim uznesením v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p.; dovolanie proti nemu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nie je prípustné. Keďže nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, prípustnosť dovolania ani podľa § 239 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

So zreteľom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakladajúcich tzv. zmätočnosť, neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadami vymenovanými v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (tiež uzneseniu) odvolacieho

súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ základá prípustnosť dovolania predovšetkým na ustanovení § 237 písm. d/ O.s.p. z dôvodu, že o tej istej veci už prebiehalo na súde iné konanie. Okrem toho namietal aj vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. pre nedostatok dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolací súd sa preto osobitne zaoberal uvedenými námietkami dovolateľa.

Podľa § 83 O.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Prekážka začatej veci (§ 83 O.s.p.) je daná vtedy, ak v novom konaní ide o tú istú vec, teda o to isté, o čo ide v inom konaní. Totožnosť veci v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia charakterizujú určité znaky, ktoré ak má ísť o prekážku litispendencie, musia byť splnené súčasne. Sú nimi totožnosť predmetu konania a totožnosť osôb. Totožnosť predmetu je daná len vtedy, ak v novom konaní ide o ten istý nárok ako v konaní skôr začatom, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Čo do totožnosti osôb, konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Z hľadiska totožnosti osôb nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Pokiaľ z uvedených znakov chýba čo i len jeden, nejde o tú istú vec, takže prebiehajúce iné konanie v takom prípade nemôže pre neskoršie konanie zakladať prekážku začatej veci. Vo vzájomnom vzťahu určovacej žaloby a žaloby na splnenie povinnosti platí, že žaloba na plnenie je prekážkou litispendencie pre určovaciu žalobu, ak má byť predmetom určenia právny vzťah alebo právo, z ktorého bolo žalované na splnenie povinnosti.

V danom prípade pred Okresným súdom Košice I prebiehajú skôr podané konania (okresný súd ich spojil do jedného konania vedeného pod sp.zn. 26 Cb 200/2007), v ktorých sa v tomto konaní žalovaní (ich právny nástupca žalovaný 15/) v pozícii žalobcov (okrem žalovaného 14/ O.) domáhajú proti žalobcovi v pozícii žalovaného ako nájomcovia pozemkov náhrady majetkovej ujmy v zmysle § 28 ods. 6 vodného zákona. Predmetom uvedeného konania je teda nárok na náhradu majetkovej ujmy, základ ktorého spočíva v obmedzení hospodárenia na pozemkoch (jeho častiach) v ochranných pásmach vodárenských zdrojov. Ochranné pásma vodárenského zdroja určí v rozhodnutí príslušný orgán na návrh povinnej osoby. Ustanovia sa ním hranice a spôsob ochrany, najmä zákazy alebo obmedzenia činností poškodzujúce alebo ohrozujúce množstvo a kvalitu alebo zdravotnú bezchybnosť vody vodárenského zdroja, ako aj technické úpravy, ktoré sa majú v ochrannom pásme vykonať.

Naproti tomu v tomto konaní sa žalobca domáha proti žalovaným 1/ až 15/ určenia neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávky (neplatnosti oznámení o postúpení pohľadávky) z dôvodu, že zmluvy (oznámenia) sú neurčité a nezrozumiteľné (§ 37 OZ) a že pohľadávku postúpil postupca, ktorý v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky nebol jej veriteľom, čo je v rozpore so zákonom, v tomto prípade s § 524 ods. 1 OZ. Základom tejto žaloby sú teda tvrdenia žalobcu, že pohľadávka nie je dostatočne individualizovaná a že žalovaní 1/ až 14/ neboli oprávnení pohľadávku na náhradu majetkovej ujmy postúpiť žalovanému 15/ (náhrada patrí len vlastníkovi pozemku).

Z uvedeného je zrejmé, že v tomto konaní nejde o rovnaký (ten istý) nárok v porovnaní s nárokom, ktorý je predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 26 Cb 200/2007. V tomto konaní ide totiž o nárok založený na úplne inom právnom dôvode, vyplývajúci z úplne odlišných skutkových okolností, než tomu je v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I. Hoci žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu treba považovať za určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. a žalobu o náhradu majetkovej ujmy za žalobu na plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p., skôr podaná žaloba o plnenie v danom prípade nevytvára prekážku litispendencie pre určovaciu žalobu. Predmetom žaloby o určenie neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávky (oznámení o postúpení pohľadávky) nie je totiž určenie takého právneho vzťahu alebo práva, základ ktorého tvorí žalobu na splnenie povinnosti. Touto žalobou sa vo vzťahu k žalobe na plnenie rieši len čiastková otázka (vecná legitímácia právneho nástupcu) a nie určenie právneho

vzťahu alebo práva, z ktorého bolo žalované na splnenie povinnosti. Odvolací súd dospel preto k správne záveru, že predmet tohto konania nie je totožný s predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 26 Cb 200/2007, a teda že v posudzovanej veci nejde o prekážku litispendencie v zmysle § 83 O.s.p.. Keďže nie je naplnený jeden zo znakov podmienky konania uvedenej v citovanom zákonom ustanovení, bolo nadbytočné zaoberať sa vecou z hľadiska totožnosti osôb. Dovolací súd k splneniu tejto náležitosti iba poznamenáva, že dovolateľ v dovolaní správne uvádza, že konanie sa týka tých istých osôb aj vtedy, keď majú tie isté osoby v rôznych súdnych konaniach rozdielne procesné postavenie (v jednom konaní vystupujú ako žalobcovia a v druhom ako žalovaní) a aj vtedy, keď v konaní vystupujú právni nástupcovia osôb, ktoré boli účastníkmi konania. Nič to však nemení na správne záveru, ku ktorému dospel odvolací súd.

Odvolací súd správne vo veci rozhodol, ak rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené pre prekážku litispendencie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolateľ preto neopodstatnene namieta, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm. d/ O.s.p.

Podľa dovolacieho súdu konanie pred odvolacím súdom nie je postihnuté ani vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu tak, ako to tvrdí dovolateľ. Odvolací súd v uznesení uviedol jasne a zrozumiteľne podstatné dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že v danom prípade nejde o totožnosť predmetu konania a totožnosť osôb, a teda o totožnosť veci v porovnaní s vecou vedenou pred Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 26 Cb 200/2007. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až c/, e/ a g/ § 237 O.s.p.. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239

O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalovaného 1/ odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2013

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová